

NATIONAALSOCIALISME

het biologische wereldbeeld

Povl Riis-Knudsen

Auteur: Povl H. Riis-Knudsen

Titel: Nationaalsocialisme. Het biologische wereldbeeld

Vertaling: dinghal.com

Versie 1: augustus 2018

Eventuele op- of aanmerkingen op deze vertaling kunt u richten aan dinghal: dinghal@protonmail.com

Als nationaalsocialist beleef je voortdurend de moeilijkheid om een zinvol gesprek te voeren met iemand die geen nationaalsocialist is. Je voelt vaak dat zo'n dialoog onmogelijk is en dat je in twee totaal verschillende werelden leeft. De reden voor deze betreuenswaardige situatie is natuurlijk gelegen in het beeld van nationaalsocialisme dat door de huidige propaganda geschetst wordt als het hoogtepunt van de menselijke kwaadaardigheid. Voor jongeren zijn de gebeurtenissen van meer dan een halve eeuw geleden niet meer zo belangrijk. Sinds hun vroegste kindertijd hebben ze alles mee kunnen krijgen van de kwaadwilligheid en de wreedheid die er door heel de wereld heen is geweest sinds de “overwinning van het humanisme” in 1945, gemakkelijk gepresenteerd via televisie, en er is een zeer bemoedigende neiging bij de jongere generatie om een minder bevooroordeelde houding ten opzichte van het leven en zijn verschillende problemen te hebben dan de vorige generatie had.

Dit betekent echter niet dat jongeren enig idee hebben over wat nationaalsocialisme nu echt inhoudt, noch dat ze veel begrip tonen als je ze het vertelt. Ze zijn opgegroeid in een wereld waarin ze opzettelijk vervreemd zijn van alle natuurlijke normen en waarden en ze hebben geleerd dat alles relatief is, en dat de grens tussen waarheid en leugen is opgehouden te bestaan, omdat er geen absolute waarheid is en alles afhangt van de manier waarop je er naar kijkt. In deze waardeloze wereld leven mensen in een mentaal vacuüm, geheel zonder contact met de echte wereld, de onverbiddelijke biologische wetten, en absolute morele en sociale verplichtingen, en het is onvermijdelijk dat de nationaalsocialistische idee wordt ervaren als een

onbegrijpelijk en vreemd element in zo'n politiek en filosofisch universum.

In tegenstelling tot het zorgeloze relativisme van vandaag, waar alle ideeën – in principe althans – even acceptabel en geldig zijn, vertegenwoordigt het nationaalsocialisme de niet-aflatende poging om de absolute waarheid te vinden en deze waarheid tot basis te maken van de menselijke maatschappij. In tegenstelling tot de onverschrokken, onbetekenende vertelsels van studeerkamerfilosofen en oosters mysticisme, is nationaalsocialisme gebaseerd op gezond verstand, en het zoekt zijn argumenten in de echte wereld, waar het verschil tussen waarheid en leugen en tussen goed en kwaad wordt bepaald door feiten en niet door wensdenken en theoretische denkbeelden.

Bezien in dit licht is het duidelijk dat het nationaalsocialisme de opvattingen en de morele normen van alle heersende ideologieën moet afwijzen, en dit leidt natuurlijk tot een kloof in begrip die moeilijk te overbruggen is, simpelweg omdat er geen gemeenschappelijk referentiekader is tussen nationaalsocialisten en mensen waarvan het denken wordt bepaald door de ideeën van de huidige orde. Nationaalsocialisme betekent een absolute, onherroepelijke en compromisloze strijd tegen de filosofische grondslagen van de hele heersende wereldorde. Op de hier volgende pagina's zullen we proberen de gevolgen van zo'n strijd te verklaren.

Zoals hierboven waarschijnlijk al duidelijk is gemaakt, heeft de nationaalsocialistische idee weinig te maken met politiek in de normale zin van het woord. De nationaalsocialistische beweging is niet zoals gebruikelijke

politieke organisaties, die gewoonlijk enkele groepsbelangen van min of meer materialistische aard vertegenwoordigen. Hun doel is alleen maar een politiek programma dat voldoende vaag en leeg is samengesteld om het benodigde stemvee aan te trekken om een parlementair platform te verkrijgen waar hun “verkozen volksvertegenwoordigers” zichzelf een zo groot mogelijk stuk van de taart toe-eigenen als maar mogelijk is – en misschien ook voor hun partijleden – op de kosten van de rest van de samenleving.

Nationaalsocialisme is zoveel meer dan dit – het is een wereldbeeld, een complete levensfilosofie, die alle aspecten van het menselijk bestaan omvat. Als een aanhanger van zo'n wereldbeeld beschouw je alle verschijnselen in de samenleving vanuit één en hetzelfde hoek, zodat elk aspect een aspect van een verenigd geheel wordt, net zoals je meningen op alle gebieden worden bepaald door hetzelfde verenigende principe dat het mogelijk maakt om alle facetten van het leven en zijn mysteries te begrijpen en te verklaren. Een wereldbeeld dus, dat aan de basis staat van de houding van zijn aanhangers als het aankomt op religie, ethiek, politiek, economie en de manier waarop ze hun persoonlijke leven inrichten.

Nu is het nationaalsocialisme natuurlijk niet de enige levensfilosofie die beweert op alle aspecten van het bestaan betrekking te hebben. Andere voorbeelden zijn bijvoorbeeld alle religies, die in principe alle gelovigen een leidraad bieden voor hun gedrag en hun houding, in elke situatie in het leven. Vandaag de dag zijn de religies echter gedwongen om compromissen te sluiten in een wanhopige poging om snel de groter wordende kloof tussen religieuze dogma's en de realiteit te overbruggen, een kloof die de laatste 500 jaar

heeft geleid tot een steeds toenemende secularisatie van de christelijke landen in de oude wereld en die heden de verwesterde regeringen van de meeste islamitische staten de strikt religieuze structuur van de maatschappij ten gunste van kapitalistisch of communistisch materialisme doet inruilen.

Een voorbeeld van een maatschappij die radicaal in tegenovergestelde richting is gegaan en de eenheid tussen politiek en religie benadrukt is Khomeini's Iran. Een ander voorbeeld is Israël, dat is gebaseerd op het religieuze geloof dat de Joden “Gods uitverkorenen volk” zijn en een goddelijk recht hebben op het grondgebied dat zij van de Arabieren eisen, en waar vooral de meest orthodoxe groepen derhalve de geringste afwijking van de Talmoedische wet verwerpen. Deze wet is een product van de oude nomadische samenleving en is onmogelijk toe te passen op een moderne industriële staat, wat leidt tot een aantal typisch Semitische constructies om de strikte religieuze regels te omzeilen, zoals bijvoorbeeld de Sabbat en het Shmitta-jaar, waarin het hele land braak moet liggen, maar dat niet doet!

Soortgelijke methoden kunnen worden gezien in Arabische landen, waar de Ramadan min of meer permanent is afgeschaft, omdat de landen “in oorlog” met armoede zijn. Alle dergelijke pogingen om te “vals te spelen” tonen duidelijk aan dat deze wereldbeelden ontoereikend zijn als leidraad in de moderne wereld met zijn westerse technologie – en dat ze niet sterk genoeg zijn om te voorkomen dat hun volgelingen dit nieuwe leven willen hebben, dat geen deel uitmaakt van hun cultuur maar het resultaat is van succesvol parasitisme. De reden hiervoor is simpelweg dat deze godsdiensten zijn gebaseerd op blind

vertrouwen en niet op de werkelijkheid.

Natuurlijk hebben toegewijde christenen dezelfde wens om de bijbel te behouden als de ultieme autoriteit en een vertrekpunt voor alle denken. Zo probeert de katholieke kerk voortdurend zijn invloed op de ontwikkeling van de samenleving te vergroten in traditioneel katholieke landen zoals Ierland, Italië, Spanje en Latijns-Amerika – en om dit te kunnen doen moet zij politieke macht krijgen. De belangrijkste zwakte is echter gelegen in de vele interne meningsverschillen over hoe dit doel moet worden bereikt en welke onderdelen van de christelijke leer moet worden benadrukt. Ook in Noord-Amerika geniet het christendom een zeer belangrijke politieke invloed die op geen enkele manier zou moeten worden onderschat, en ook in Europa hebben de meeste landen christelijke politieke partijen die de zogenaamde christelijke waarden benadrukken als onderdeel van hun politieke programma. Maar religie als zodanig heeft een zeer beperkte rol in deze partijen – simpelweg omdat het christendom zijn greep op mensen heeft verloren – als het dat ooit heeft gehad. Op de een of andere manier is het christendom altijd als een vreemd idee ervaren onder de mensen van het noorden, en hun interpretatie van het christendom is vaak bijzonder onchristelijk geweest. Vandaag de dag is het geschrokken tot een anachronistisch relikwie. In Denemarken bijvoorbeeld, zijn ongeveer 95% van de bewoners leden van de Lutherse staatskerk. Echter, slechts 2% van hen gaan naar de kerk en nog minder beweren te geloven in de leer van de kerk. Als spirituele kracht in de mensen is het christendom dood.

Maar ook het marxisme is een levensfilosofie die een

wereldbeeld vertegenwoordigt dat alle facetten van het menselijk leven bestaat, terwijl alle andere politieke ideeën in ons deel van de wereld zich vooral richten op kleine administratieve en economische problemen. Deze ideeën zijn losgekoppeld van een bepaalde fundamentele houding ten opzichte van het leven in het algemeen en de relatie tussen het individu en de maatschappij, en met betrekking tot de geest van de menselijke behoeften, zij zijn – in principe – totaal niet toegewijd. Ze sluiten geen enkele religieuze affiliatie uit – integendeel, ze beroepen zich altijd op de totale religieuze vrijheid en beweren dat religie en politiek niets met elkaar te maken hebben en apart moeten worden gehouden – alsof religie iets onbelangrijks is in vergelijking met politiek. Aldus kunnen leden van al deze liberale of conservatieve partijen Christenen, joden, moslims, atheïsten of boeddhisten zijn. Hun religieuze overtuiging wordt beschouwd als totaal irrelevant voor hun politieke werk. Ze zijn verenigd in een poging om een aantal goed gedefinieerde praktische problemen op te lossen met de staatsmachines, maar ze kunnen totaal verschillende spirituele doelstellingen hebben. Zoals hierboven vermeld, is deze fragmentatie echt onverenigbaar met de aard van religie, maar het moet wel met tegenzin aanvaard worden door religieuze gemeenschappen als ze enige invloed op de maatschappij willen uitoefenen.

Een echte levensfilosofie zoals het nationaalsocialisme biedt absoluut geen ruimte voor zo'n atomistische splitsing van het leven in verschillende compartimenten met geen relatie tot elkaar. Nationaalsocialisme kan alle praktische problemen in de maatschappij oplossen door toepassing van de principes van zijn fundamentele filosofie, en zijn aanhangers hebben geen vreemde elementen nodig om hun

spirituele behoeften te bevredigen. Nationaalsocialisme geeft zelf een volledig antwoord op elke vraag die de mens kan stellen.

Het is een bekend feit dat religies uitsluitend op het geloof zijn gebaseerd – iets dat zij met trots erkennen! Zo kan het bestaan van God, de onbevleete ontvangenis, de opstanding uit de dood, de wederkomst enz. niet bewezen worden – tenzij u natuurlijk God accepteert als de auteur van de bijbel, wat nog iets is dat je gewoon moet geloven – ondanks het bewijs dat je hebt van het tegendeel. En als je niet gelooft zonder bewijs, dan ben je verdacht – net als de twijfelende Thomas. In tegenstelling tot deze trots op onwetendheid, beweren zowel het marxisme als het nationaalsocialisme te zijn gebaseerd op wetenschappelijke waarheid. Marxisme werd uitgevonden achter een bureau, overladen met geleerde, filosofische boeken – maar zonder om het even welk contact dan ook met de werkelijkheid of wetenschappelijke wereld. Nader beschouwd is Marxisme net zozeer gebaseerd op geloof als elke religie – namelijk op het totaal onwetenschappelijke geloof dat alle biologische wezens die op twee benen lopen en geen veren hebben, gelijk zijn geschapen en het even absurde idee dat het de productievoorwaarden zijn die de geschiedenis hebben bepaald en dat het de omgeving – en niet erfelijkheid – is die de ontwikkeling van het individu bepaald. Dit is natuurlijk de wagen voor het paard spannen. Het vraagt niet veel intelligentie om te realiseren dat het in werkelijkheid de mens is die zijn omgeving heeft gevormd – en de sociale orde, inclusief de voorwaarden van productie – en niet andersom.

In tegenstelling tot al deze andere filosofieën is het

nationaalsocialisme nooit uitgevonden – het is afgeleid van de eeuwige natuurwetten die al zo lang bestaan als het universum zelf en die het hele leven hebben beheerst sinds het eerste primitieve organisme tot stand kwam. Dit is mooi en duidelijk uitgedrukt door Savitri Devi, de beroemde nationaalsocialistische filosofe, in haar boek "De bliksem en de zon":

"In zijn essentie overschrijdt het nationaalsocialistische idee niet alleen Duitsland en onze tijd, maar ook het Arische ras en de mensheid zelf en elk tijdperk; het verklaart uiteindelijk de mysterieuze en onfeilbare wijsheid volgens welke de natuur leeft en creëert: de onpersoonlijke wijsheid van de oerbossen en van de diepten van de oceaan en van de bollen in de donkere velden van ruimte; en de glorie van Adolf Hitler is niet alleen geweest om terug te keren naar die goddelijke wijsheid, maar om het tot een praktisch regeneratiebeleid met wereldwijde reikwijdte te maken"

Met andere woorden, het nationaalsocialisme werd niet uitgevonden door Adolf Hitler, maar is de bewuste uitdrukking van de fundamentele natuurwetten die ons leven beheersen. Het is gebaseerd op een oneindige liefde voor de schepping in al zijn verscheidenheid, een diep, onvoorwaardelijk respect voor de wijsheid van de natuur en een vurige wil om het leven te behouden zoals het uit deze wijsheid is geboren. De enige manier om dit te doen is om de samenleving van de mens te organiseren in overeenstemming met deze fundamentele wetten. Tegen nationaalsocialisme zijn is dus net zo absurd en onlogisch als het zou zijn om tegen de wet van zwaartekracht of het feit dat de aarde rond is te zijn! Nationaalsocialisme is niets anders dan de toepassing van fysieke en biologische wetten

op de politieke, economische, sociale en religieuze gebieden van het menselijk leven op dezelfde manier zoals zij vandaag worden toegepast op technologie. In dit licht bezien is het nationaalsocialisme werkelijk wetenschappelijk – in tegenstelling tot elk ander wereldbeeld. Het wil niet dat de werkelijkheid past bij een vooropgestelde theorie om die theorieën maar de realiteit te maken. Nieuwe wetenschappelijke ontwikkelingen worden dus onmiddellijk weerspiegeld in het praktische leven van een nationaalsocialistische gemeenschap.

Natuurlijk zouden we soms willen dat sommige van deze wetten een beetje anders waren geweest, maar we moeten noodzakelijkerwijs accepteren dat het onmogelijk zou zijn om hen te veranderen. Natuurwetten kunnen niet worden afgeschaft of gewijzigd door middel van een stem in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, het Amerikaanse Congres, of een ander nationaal parlement! Misschien was alles makkelijker geweest als alle mensen en alle rassen gelijk zouden zijn en als er geen erfelijke factoren waren geweest die onze individuele ontwikkelingsmogelijkheden regelen en beperken. Maar dat is niet het geval en er is absoluut geen kans om dit feit te wijzigen door wensdenken, d.w.z. door te doen alsof deze wetten niet bestaan. Een samenleving bouwen op zo'n wensdenken is een dodelijke zonde die alleen maar rampzalige gevolgen kan hebben.

Deze gevolgen worden duidelijk gezien wanneer we kijken naar de samenlevingen die zijn gebouwd door onze vijanden in het oosten en het westen. Unaniem verwijzen zij naar het nationaalsocialisme als het “evangelie van het kwaad” – terwijl ze er zelf toe overgaan de wereld op de rand van een

economische en morele afgrond te brengen, een wereld die wordt getroffen door inflatie, werkloosheid, misdaad, zinloos geweld, drugsgebruik, vervuiling, pornografie, corruptie, honger en ecologische catastrofes – een wereld die sinds 1945 slechts 16 dagen vrede heeft ervaren en waar in dezelfde periode ruim 30 miljoen mensen zijn afgeslacht. En over deze dorre wereld hangt de vreselijke dreiging van een nucleaire oorlog die al het hogere leven op aarde zal vernietigen.

Het is geen wonder, dat de mens in constante angst leeft voor wat de dag van morgen zal brengen. Helaas is deze angst en hopeloosheid het meest wijdverspreid in het Arische deel van de wereld, waar decadentie en moreel verval het meest alomtegenwoordig zijn. Hier zijn mensen totaal vervreemd van alle goede en natuurlijke waarden en tot zachtmoedige zombies gemaakt wiens zorgen worden getemperd door materiële overvloed – in een constante race tegen economische chaos. Ondanks alle materiële aardigheden van de moderne wereld, zijn deze mensen niet gelukkig of tevreden. Het ontbreekt ze volledig aan idealen en enthousiasme en ze hebben alle vertrouwen in de toekomst verloren. De Ariër is gewoon bang om kinderen in deze wereld te brengen. Zelfs als hij geen toekomst ziet, verkiest hij de luxe van het moment boven het behoud van zijn ras en cultuur. Hij probeert een zo comfortabel leven voor zichzelf veilig te stellen in dit open riool, en zijn enige hoop is dat de onvermijdelijke catastrofe zich niet tijdens zijn leven zal voordoen. Zo kijkt hij passief naar het land van zijn voorouders, dat langzaam maar zeker overgenomen wordt door vreemdelingen, die nog niet beseffen dat het einde van de blanke man het einde van alle beschaving betekent.

Dit is de Gouden Eeuw die onze vijanden de wereld in 1945 beloofden – dit is wat zij in die veertig jaar tijd hebben kunnen bouwen, en ze hebben absolute macht gehad. Onder deze omstandigheden zijn de vooruitzichten voor de toekomst zeker somber. Echter, het hoeft niet zo te zijn. Dat het met de wereld zo slecht gesteld is, is uitsluitend het resultaat van het totale gebrek aan respect van de mens voor de natuurwetten.

Als nationaalsocialist voelt je je onvermijdelijk als iemand van een andere planeet wanneer je ooit hebt gerealiseerd wat de aard van de huidige orde is. Je kan van dit systeem geen deel zijn, en de dagelijkse strijd om in leven te blijven binnen dit kader dat de maatschappij oplegt kan lijken op nutteloze verspilling van tijd. Als nationaalsocialisten stellen we een totaal nieuwe wereldorde voor, die gebaseerd is op de “onfeilbare wijsheid volgens welke natuur leeft en creëert.” Alleen in zo'n nieuwe wereldorde kan het leven op deze planeet op de lange termijn blijven bestaan. Echter, om deze nieuwe orde te vestigen moet de mens accepteren dat hij niet boven de natuur is verheven. De mens is niet de meester van creatie maar een integraal onderdeel van de totaliteit van de natuur, en hij is onderworpen aan precies dezelfde wetten als alle andere levende organismen. Evenzo moet hij ook het wetenschappelijk bewezen feit accepteren dat de rassen van de mensheid van elkaar verschillen – niet alleen in hun uiterlijk, maar ook met betrekking tot hun mentale en intellectuele kenmerken – en tenslotte dat alle mensen ongelijk geschapen zijn, en dat hun levens voornamelijk bepaald worden door erfelijke factoren en niet door hun omgeving.

Dit kan natuurlijk “onrechtvaardig” lijken, maar één van de dingen die de mens moet erkennen is dat er in de natuur geen opvatting van gerechtigheid is in de zin die we normaal gesproken toepassen op dat woord. Als mensheid kunnen we – en moeten we – een samenleving opbouwen gebaseerd op juridische en sociale rechtvaardigheid, omdat alle leden van de samenleving een nuttige functie hebben en derhalve ook gelijke bescherming onder de wet verdienen en beschermd moeten worden tegen economische uitbuiting. Dit is onderdeel van de veiligheid die nodig is en die natuurlijk is in een georganiseerde samenleving – in feite maakt dit een belangrijk deel uit van de reden dat mensen stabiele sociale structuren wilden opzetten die hun veiligheid bieden. We kunnen echter niet een biologische rechtvaardigheid creëren, net zoals we geen biologische gelijkheid kunnen creëren. Vanuit menselijk oogpunt zal het altijd erg onrechtvaardig lijken dat sommige mensen worden geteisterd door verschrikkelijke, pijnlijke en ongeneeslijke ziekten op jonge leeftijd, terwijl anderen een goede gezondheid kunnen genieten tot ze honderd jaar oud zijn – ook als degenen die niet ouder worden dan 25 jaar mentaal veel meer hebben te bieden en de mensheid zoveel meer zouden kunnen geven dan degenen die een hoge leeftijd bereiken. Het maakt niet uit wat we erover voelen, zo is het – ondanks al onze medische vaardigheden – en de mens moet leren accepteren dat de natuur onze opvatting van rechtvaardigheid niet herkent, en elke poging om een soort goddelijke gerechtigheid in te voeren in dit leven moet worden afgewezen als een absurde poging om aan de realiteit te ontsnappen.

In dit verband beweren de vijanden van het

nationaalsocialisme dat de biologische opvatting van de menselijke natuur, die de basis vormt van het nationaalsocialisme “onethisch” is. Hierop kunnen we alleen maar antwoorden dat het de zogenaamde “ethiek” van deze tegenstanders is die immoreel is, omdat het een ethiek is die gebaseerd is op normen en waarden die niet aan de natuur zijn ontleend. Voor nationaalsocialisten is er maar één waarheid: de wetten van de natuur. En alles dat niet in overeenstemming is met deze waarheid is absoluut fout!

Dit betekent natuurlijk een totale afwijzing van het christendom, waarvan het onnatuurlijke dualisme de basis vormt van de overheersende “morele” code – ook waar deze code is vermomd is als liberaal, humanistisch of marxistisch. Volgens het christendom geniet de mens een zeer bijzondere positie onder alle schepselen door een goddelijke ziel te hebben. Deze ziel is universeel en onbeweeglijk. Het verschilt niet van ras tot ras of van individu tot individu, en het is niet afhankelijk van intelligentie of enige ander mentale of fysieke kwaliteit in het individu, noch is het erfelijk of op een andere manier beïnvloed door de natuur. Het is deze ziel die alle mensen gelijk maakt in de ogen van God, wat ze ook doen of wat ze zijn, zolang ze maar in Hem geloven. Volgens de christelijke opvatting is het spreken over de mens als een product van biologische factoren een kleinering. Volgens het christendom is het hele leven van de mens een constante strijd tussen de goddelijke ziel (de geest) en “materie”, dat wil zeggen de natuur, of – op het persoonlijke niveau het vlees, dat het kwaad vertegenwoordigt en verslaan moet worden om een eeuwig leven in een ongedefinieerd paradijs in de wolken te verkrijgen. Het leven op aarde is slechts een voorbereiding op dat leven dat komt – het leven aan de boezem van

Abraham of in de hel, allemaal afhankelijk van hoe succesvol ze zijn geweest in het bevechten van hun biologische aard. Op zichzelf genomen is het leven op aarde voor hen zonder enige waarde, niet meer dan een tranendal.

Zodoende wordt het christendom gekenmerkt door een minachting van het leven en van de natuur. Het is een religie voor verliezers en dromers die niet kunnen omgaan met de uitdagingen van het leven en dus maar gewoon vegeteren langs de zijlijn, erop vertrouwend dat “de laatsten de eerste zullen zijn en de eersten de laatsten zullen zijn”, omdat het christendom een crimineel die nergens goed voor is en een achterlijke dwaas als meer waardevolle mensen ziet dan de ondernemende en creatieve burger. Het staat voor een reeks normen en waarden die de maagd boven de moeder stellen, de monnik boven de vader van een familie, en de zwakken en de lijdenden boven de sterken en de overwinnenden, en uiteindelijk, de doden boven de levenden. Het kijkt neer op elk genoeg in het leven en verheerlijkt zelfkastijding en zelfverloochening als positieve aanwijzingen dat de mens vecht tegen zijn eigen vlees en accepteert dat hij geboren is als een zondaar omdat hij niet zuiver geestelijk is.

Het maakt niet uit vanuit welk gezichtspunt je er naar kijkt. Het christendom vertegenwoordigt een perverse en misantropische houding tegenover het leven dat in geen geval geduld mag worden in een gezonde samenleving. Bot gezegd; het christendom is een soort geestelijke aids die onze natuurlijke immuniteit tegen niet-biologisch denken heeft vernietigd. Het is een besmettelijke ziekte van de geest en er moet met alle middelen tegen worden gevochten.

In tegenstelling tot de christen, wordt de nationaalsocialist verondersteld te *leven*. Hij hoort zijn vaardigheden te ontwikkelen en uit te breiden en zijn persoonlijkheid zo veel mogelijk te ontwikkelen binnen de grenzen van zijn biologische aard – zowel fysiek als mentaal. Er wordt niet van hem verwacht dat hij zijn leven op zijn knieën voor een Midden-Oosterse god doorbrengt, smekend om barmhartigheid en vergeving voor de “zonde” van te zijn geboren in de natuur. Wij willen trotse en harmonieuze mensen zien die vertrouwen in zichzelf en in hun missie in het leven hebben – niet bange en verdachte producten van misantropische begrippen zoals “erfzonde”, die de mens maar één plezier in het leven laat: dat “God” je zal vergeven als je maar gelooft en berouw hebt. We willen ook niet de verlegen en wanhopende slachtoffers van het pluralistische wereldbeeld met zijn ontkenning van absolute waarden. Wij zijn geen atheïsten. Wij geloven in een godheid, maar onze godheid is een absoluut contrast met de Joods-christelijke Jahwe. Voor het nationaalsocialisme is er slechts één ware godheid: de onuitsprekelijke creatieve kracht die zich overal in de natuur laat zien. Dat is de godheid die ons eerbetoont verdient door respect te tonen voor de wetten van de natuur. Als nationaalsocialisten volgen we geen andere stem dan de stem van de natuur en geen andere ethiek dan de ethiek van de natuur, en we kennen slechts één doodzonde: om te proberen tegen deze ethiek in te gaan.

Hoewel de mens onderdeel van de natuur is, zijn nationaalsocialisten zich er natuurlijk van bewust dat de mens in een bepaald aspect verschilt van alle andere levende organismen: zijn unieke hersenen die hem in abstracte zin kunnen laten denken. Deze stand van zaken heeft het mogelijk gemaakt voor de mens om van de

wreedheid van de natuur af te zien of effecten ervan te verzachten waar andere levende wezens wel onder moeten lijden. Onze hersenen hebben ons in staat gesteld om ziekten te genezen die anders dodelijk zouden zijn en om de onderliggende principes van veel van de natuurwetten te vinden zodat we sommige van deze principes tot ons eigen voordeel kunnen gebruiken en – ten goede of ten slechte – de technologie ontwikkelen die nodig was om de aarde te verkennen en haar rijkdommen te gebruiken.

Helaas hebben onze hersenen het ook mogelijk gemaakt dat we de Wetten van de Natuur bewust kunnen negeren als we dat prettiger dan om ze te volgen. In een primitieve samenleving zou je snel de gevolgen voelen van zo'n overtreding, maar in een hoogontwikkelde technologische samenleving zijn we in staat om een overtreding van de Wetten van de Natuur geruime tijd te overleven zonder de onvermijdelijke represailles te ervaren. Echter, vroeg of laat komen ze met onverbiddelijke dwingendheid en dan zal het, zo niet onmogelijk, op zijn minst buitengewoon moeilijk om onze fouten te verhelpen.

Ten slotte heeft ons unieke brein ons ook gevoelens gegeven die bij bijna geen enkele andere soort te vinden zijn: de angst voor het onbekende, de zekerheid van de dood, en dus ook een wanhopige behoefte aan iets dat de mens een gevoel van spirituele veiligheid en zekerheid kan geven die aan het leven een betekenis geeft die verder gaat dan alleen maar naar materiële omstandigheden. Dit is de behoefte die achter de wereldreligies schuilgaat, maar anders dan de wereldreligies, concentreert het nationaalsocialisme zich op het bevredigen van deze behoeften op aarde. In dit verband moet worden opgemerkt

dat noch de hersenen noch de gevoelens geïsoleerde verschijnselen die niet-biologisch zijn, maar dat het een onlosmakelijk deel van de levende mens is, en zoals de fysieke kenmerken van mens, zo is ook de “geest” onderworpen aan de Natuurwetten met betrekking tot erfelijkheid. Als nationaalsocialisten zijn wij van mening dat de samenleving als geheel zodanig georganiseerd moet zijn dat alle aspecten van het natuurrecht in aanmerking worden genomen. Het is dus niet genoeg om aan de materiële behoeften van mensen tegemoet te komen door een gezond economisch leven op te bouwen. Het is noodzakelijk om er ook voor te zorgen dat aan de spirituele behoeften wordt voldaan!

Het wordt vaak beweerd door de vijanden van de mens dat het spirituele universum van het nationaalsocialisme is er een van dwang en manipulatie, waar het individu wordt beroofd van zijn vrijheid en individualiteit om deel uit te maken van een gedachteloze massa. Dit is natuurlijk verre van de waarheid. In feite komt dit veel dichter bij een beschrijving van de democratie. Het zijn de democraten die de mensen als een grote kleurloze massa beschouwen, waarbij de verschillen tussen de afzonderlijke individuen worden uitgelegd als het resultaat van toevallige omgevingsinvloeden die de samenleving moet “corrigeren” om mensen te socialiseren op democratische wijze. Nationaalsocialisme, aan de andere kant, respecteert het individu. We weten dat alle mensen biologisch uniek zijn en dat ze verschillende talenten en vaardigheden hebben. Het samenbrengen van al deze talenten van individuen in het kader van de samenleving is een van de belangrijkste taken van de nationaalsocialistische staat. Alleen op deze manier is het mogelijk om de totale hoeveelheid mentale

hulpbronnen in een mens te benutten - ten behoeve van zowel de individuen als van de maatschappij.

We weten echter ook dat genie en vooruitgang nooit van de massa zijn gekomen maar altijd van de enkeling, van uitzonderlijke individuen, en alleen door het individu de mogelijkheid te bieden om zichzelf zo vrij mogelijk te bewegen en te ontwikkelen in een georganiseerde samenleving kunnen we de vooruitgang van de mens naar een steeds grotere perfectie bevorderen. Als we de enorme problemen van de wereld jaren van democratie na 1945 willen oplossen, is dit noodzakelijk. Aangezien het onmogelijk is om mensen te verheffen tot een niveau dat boven hun aangeboren ontwikkelingsmogelijkheden ligt, hebben alle domme pogingen om alle mensen gelijk te maken in alle opzichten noodzakelijkerwijs geleid tot een eenwording op het laagste niveau, d.w.z. tot de onderdrukking van alle individuen die boven het gemiddelde uitstijgen in intelligentie of op een andere manier. Deze trend is niet het werk van het nationaalsocialisme maar van de democratie, en het is niet waarschijnlijk dat dit de levensvoorwaarden op aarde zal verbeteren.

Elke poging om een elite te bevorderen wordt echter terecht gezien als een bedreiging voor de fundamenteën van het democratische systeem, waar men gelooft dat iedereen niet alleen gelijke rechten moet hebben, maar ook gelijke invloed moet hebben op openbare aangelegenheden, ongeacht of hij de noodzakelijke kwaliteiten heeft of niet. Zo'n systeem kan alleen een land alleen de afgrond in leiden. In een nationaalsocialistische staat zal het leiderschap bestaan uit de allerbesten in de natie. Alleen zij zullen in staat zijn om de problemen op te lossen die

ontstaan – en om de verantwoordelijkheid daarvoor te dragen. De individuele leden van een democratische vergadering kunnen niet verantwoordelijk worden gehouden voor hun daden, omdat alle beslissingen die zijn genomen door een meerderheid van stemmen en iedereen moet buigen voor de meerderheid – ongeacht of hij is het ermee eens of niet. Het is duidelijk dat dit soort forum de meeste ruimte biedt aan de verdorven elementen van de samenleving. Het is ironisch dat grote commerciële ondernemingen enorme hoeveelheden tijd en geld uitgeven aan het vinden en opleiden van de beste mensen voor de leidende posities in het bedrijf, terwijl elke politieke charlatan zonder enige vorm van onderwijs de premier of president van zijn land kan worden, als hij gewoon de juiste connecties heeft en niet te veel intelligentie toont, wat erop zou kunnen duiden dat hij niet zo gemakkelijk gemanipuleerd kan worden door de verschillende belangengroepen, want dat zou hem nooit enige steun opleveren. Dit is triest!

Deze ontkenning van individualiteit en van de biologische verschillen tussen mensen heeft ook geleid tot een volledige onderdrukking van het concept van “genetische hygiëne”. Tegenwoordig is hygiëne alleen een kwestie van handen wassen en tandenpoetsen. De mens kent het principe van “genetische hygiëne” echter wel, en hij spendeert een enorme hoeveelheid tijd en energie aan het fokken van paarden, koeien, honden, duiven, parkieten etc. – allemaal volgens de beste genetische principes, maar wanneer het aankomt op de reproductie van zijn eigen soort, verlaat hij deze principes volledig – alsof ze alleen geldig zijn in de wereld van dieren – en draagt hij vrijwillig bij aan de totale biologische degeneratie van de mensheid.

In een natuurlijke staat is elke populatie onderworpen aan biologische selectie, wat betekent dat de personen die het best geschikt zijn voor de gegeven omstandigheden tot de top van die samenleving zullen behoren, terwijl degenen die het leven niet aankunnen zoals het is zullen omkomen. Dit is een van de ijzeren, meedogenloze Wetten van de Natuur die de mens heeft kunnen verzachten door samenlevingen op te bouwen waar ruimte en bescherming is voor de zwakkere elementen van de bevolking, die ook een betekenisvolle rol te spelen hebben in een ontwikkelde samenleving. Als we echter onze ogen volledig sluiten voor het bestaan van deze Wet van de Natuur, zullen we op weg zijn naar een ramp, omdat we dan niet langer in staat zijn om de noodzakelijke biologische kwaliteit in de bevolking veilig te stellen om een systeem te behouden dat sterk genoeg is om ook de zwakken te beschermen. Zonder achting voor de biologische realiteit van het leven zullen we eindigen in een situatie waar de zwakste individuen de eersten zullen zijn die ten onder gaan.

Het nationaalsocialisme is dus niet zoals vaak wordt beweerd een systeem dat de zwakken aan hun lot overlaat. Integendeel! Nationaalsocialisme is de enige garantie dat de zwakken tegen een zekere vernietiging kunnen hebben. Hier moet er echter wel op gewezen worden dat zwakte geen ideaal is - het is iets dat moet worden bestreden en dit is alleen mogelijk door consequente genetische hygiëne. De nationaalsocialistische staat zal de mensen informeren over de biologische mechanismen en dus zeker stellen dat de mens zijn natuurlijke instincten op dit gebied herstelt, zodat de mens biologisch verder kan. Alleen dwazen geloven dat de mens het hoogste stadium van ontwikkeling al bereikt heeft. Om de mens echter verder te brengen, moet de

maatschappij ervoor zorgen dat ziekten en zwakheden niet worden bestendig door middel van erfelijkheid. De vrijheid om ziektes en lijden door te geven aan uw kinderen en de bevolking te verzwakken is een genetische misdaad tegen komende generaties!

Tegelijkertijd moet de samenleving er ook voor zorgen dat er een gezond milieu is zodat ziekten veroorzaakt door invloeden van buitenaf voor altijd verdwijnen. Hier denken we niet alleen aan het sociale milieu en de omstandigheden op de werkplek, maar ook aan de ecologische omgeving. In een nationaalsocialistische samenleving is het volledig onaanvaardbaar dat hebzucht en op winst belust materialisme pathogene kunstmatige toevoegingen in voedsel en kleding op de markt brengen, dat ongezonde synthetische materialen in onze huizen en openbare gebouwen worden gebruikt, en dat de vervuiling van aarde, lucht en water nog verder toeneemt – om maar niet te spreken van dodelijke radioactieve besmetting die honderdduizenden jaren kan duren. Dit alles is het logische gevolg van de volledige vervorming van de ware waarden van het leven gezien in deze terminaal zieke maatschappij. Genetische hygiëne en algemene bestrijding van verontreiniging zijn slechts twee aspecten van dezelfde oorzaak: het behoud van de natuur en het ecologisch evenwicht om het voortdurende spirituele en fysieke welzijn van de mens te verzekeren. Zonder een gezonde omgeving zullen zelfs de beste genen worden vernietigd, en zonder een voldoende hoeveelheid van deze genen, zal er niemand zijn die een gezonde omgeving kan creëren.

Bij een goed milieu hoort ook een gezond gezin waar kinderen kunnen opgroeien in harmonie en waarin zij

gelukkig kunnen zijn, en een ander kwaad van de huidige orde is dat dit soort familie wordt vernietigd door het gebruikelijke onzinnige denken en de onzin van vrouwenbroeken. Net zoals de rassen verschillend zijn, zo zijn ook de seksen verschillend en het idee dat man en vrouw biologisch gelijk zijn is een serieuze bedreiging voor het voortbestaan van de mens. De verschillen tussen hen zijn niet het resultaat van sociale “geslachtsrollen” maar van biologische rollen! Het is geen toeval dat het de vrouw is die het leven schenkt aan kinderen. Ze is niet alleen in biologisch opzicht geschikt voor deze taak, maar ook in mentaal opzicht, en als de moeder van de nieuwe generatie heeft zij de belangrijkste rol in de samenleving. Het idee dat ze zichzelf moet “ontplooien” door zich aan te sluiten bij de beroepsbevolking en een baan te krijgen aan een lopende band, terwijl haar kinderen worden overgelaten aan anderen, is crimineel! Vrouwen kunnen zichzelf alleen ontplooien in hun biologische rol als moeder. Zonder moeder brokkelt de familie af. De kinderen worden aan zichzelf of aan een staatsopleiding overgelaten. Wanneer ze thuis komen, heeft niemand tijd voor hen. Ze krijgen geen idealen mee en ze krijgen hun idolen van televisie, slechte muziek en nog slechtere literatuur. Zij leven op fast food en worden de slachtoffers van het ergste soort commercieel materialisme. Dat wil zeggen, als de vrouw er niet voor kiest om helemaal geen kinderen te hebben – hetzij door een anticonceptiemiddel te gebruiken of door een abortus als ze zwanger raakt. Natuurlijk beweren de feministen dat het net zo natuurlijk is als de man voor de kinderen zorgt en de vrouw buitenshuis werkt. Het is een feit dat als het net zo natuurlijkwas, dat de man dan ook zou bevallen van zijn kinderen.

Het tegendeel is waar, de vrouwelijke biologie zal altijd betekenen dat de vrouw een zwakkere positie op de arbeidsmarkt heeft omdat ze minder stabiel is dan de man. En dat laat de banen die een bepaalde fysieke kracht vereisen onvermeld. Het is geen verassing dat Elisabeth Badinter, een Joods-Franse feministe, in een nieuw boek (*L'un est l'autre*, = “De ene is de andere”, uitgegeven door O. Jacob (!), Parijs 1986, en, niet verrassend, vertaald in vrijwel elke West-Europese taal) eist dat de baarmoeder en eierstokken getransplanteerd worden in mannen om gelijkheid te waarborgen! Een samenleving waar zo'n boek lezers kan vinden is inderdaad doodziek!

Het maakt deel uit van de biologische aard van de mens dat hij niet een geïsoleerd persoon is, maar een sociaal wezen, en zijn sociale instinct gaat verder dan het gezin. Vanaf de vroegste tijden hebben mensen samengeleefd in groepen, zodat ze beter weerstand konden bieden aan de gevaren van hun primitieve bestaan. Als ze dat niet hadden gedaan, dan zou de mens het waarschijnlijk niet hebben overleefd als soort. Met andere woorden, het leven in georganiseerde samenlevingen is een voorwaarde voor het bestaan van de mens, en de drang om te organiseren maakt deel uit van onze natuur. Zonder een georganiseerde samenleving zou elk individu zijn hele dag vullen met het proberen om de dagelijkse benodigdheden te verzamelen. Er zou geen overschot zijn geweest dat kunst, wetenschap, onderwijs of een andere publieke dienst mogelijk maakt. Een hoge organisatiegraad is simpelweg de voorwaarde voor zowel culturele als technologische ontwikkeling. Daarom, is het op geen enkele manier een toeval dat de hoogste culturen altijd zijn gecreëerd door de mensen met het beste vermogen om zich te organiseren, d.w.z. de Ariërs.

In elke georganiseerde samenleving is het echter absoluut noodzakelijk dat het individu zich aanpast aan een norm die wordt gedeeld met andere leden van die gemeenschap en dat hij zich onthoudt van misbruik van zijn intelligentie en talenten op een manier die schadelijk voor de gemeenschap is die de ontwikkeling van deze talenten mogelijk heeft gemaakt.

De noodzakelijke loyaliteit binnen de groep kan echter niet gebaseerd zijn op louter materialistische overwegingen. Het is niet genoeg om een gemeenschappelijk welzijnsbureau te hebben. Het is alleen logisch om afstand te doen van persoonlijke vrijheid in een gemeenschap met een gemeenschappelijke lotsbestemming, bestaande uit mensen met een gemeenschappelijke achtergrond, gemeenschappelijke normen en waarden, en met een gemeenschappelijk doel in het leven – mensen van wie de voorouders al generaties lang hetzelfde territorium hebben bewoond en verdedigd, omdat ze hun specifieke taalkundige, culturele en biologische eigenschappen wilden behouden.

Het is deze wens die onze cultuur heeft voortgebracht in nauwe overeenstemming met die van de talenten, opvattingen, idealen en waarden van ons volk – met wat we de ziel van ons volk kunnen noemen. Andere volkeren hebben andere talenten, opvattingen, idealen en waarden, en daarom produceerden ze ook andere culturen. Deze kunnen net zo “goed” zijn als de onze – maar ze zijn wel vreemd voor ons, net zoals onze cultuur vreemd is voor andere volkeren. Spreken over een komende, universele “wereldcultuur”, gemeenschappelijk voor alle mensen, is onzin. Een “cultuur” die niet op natuurlijke wijze is ontstaan

als de spiegel van de ziel van een volk is een ontkenning van de betekenis van het woord “cultuur”, en de geschiedenis laat heel duidelijk zien dat elke beschaving die niet langer in staat is geweest om zijn eigen cultuur te behouden en verder te ontwikkelen en daarom buitenlandse culturele elementen heeft geïmporteerd en geïntegreerd, op het punt stond van zijn onvermijdelijke val.

Een samenleving die bestaat uit een willekeurig samenraapsel van rassen, religies en filosofieën is zeker geen uitdrukking van spirituele en culturele rijkdom, zoals vandaag de dag vaak wordt beweerd. Het is een absurd allegaartje waarvan het bestaan niet kan worden gerechtvaardigd op welke grond dan ook – een zekere indicatie van de dreigende desintegratie van de natie en de totale ontbinding van alle normen en waarden. Zo'n samenleving is een ontaarde parodie op een echte gemeenschap – en het kan niet voortduren, omdat het sociale loyaliteit tussen de verschillende groepen die tijdelijk op de hetzelfde stuk land wordt verbroken door een veel sterkere – spirituele – loyaliteit tegenover religieuze en filosofische ideeën die hun basis niet hebben in de natie zelf en haar geschiedenis.

De grootste bedreiging voor de samenhang van de samenleving is zonder vergelijking de biologische rassenmenging die altijd hand in hand is gegaan met het mengen van culturen – of zelfs de voorwaarde daarvoor is. Het vervallen van een cultuur zelf kan op elk moment een halt worden toegeroepen en een volk kan zijn weg terug vinden naar zijn eigen cultuur, normen en waarden – zolang het volk in raciale zin intact is. Het mengen van rassen is echter onherroepelijk – en de gevolgen ervan zijn

onberekenbaar en desastreus. Het is een feit dat de natuur zich altijd ontwikkelde tot een grotere rassenvariatie. Door de onnatuurlijke rassenmenging zien we nu een nivellering van alle verschillende natuurlijke talenten, die allemaal worden bepaald door ras. Waar een ras zich in een bepaalde richting heeft ontwikkeld en een gemeenschap en een cultuur heeft voortgebracht die gebaseerd is op de kwaliteiten die het heeft, zal de vermenging met andere rassen betekenen dat na een paar generaties de verbasterde nakomelingen elke voeling hebben verloren met hun raciale instincten om te begrijpen wat hun voorouders hebben gecreëerd.

Helaas is er een overvloed aan mogelijkheden om het soort samenlevingen te bestuderen dat ontstaat als gevolg van rassenmenging. Latijns-Amerika, India en Egypte zijn allemaal uitstekende voorbeelden, en dat geldt ook voor Hellas en het Romeinse Rijk. Net als de Indiase, Perzische en Egyptische culturen waren ook de Griekse en Romeinse beschavingen gecreëerd en in stand gehouden door een geëmigreerde minderheid van een overwegend Noords ras. Deze hoger ontwikkelde minderheid onderdrukte eerst de oorspronkelijke meerderheid en hun cultuur, maar later bezweek ze langzaam aan de numerieke superioriteit van de inheemse volkeren. Verzwakt door talloze oorlogen die hun het meest waardevolle bloed hadden doen verliezen en ondermijnd door Aziatische ideeën van vals humanitair denken gaven ze geleidelijk aan steeds meer van het onderworpen volk het burgerschap en brachten ze nieuwe slaven en arbeiders uit hun kolonies in Afrika en Azië – die vervolgens werden geïntegreerd en in de volgende generatie burgerschap verworven. Dit is een bekend verschijnsel, nietwaar? En het was deze desintegratie van het Noordse

ras die de trotse staat van Hellas in het hedendaagse Griekenland veranderde en Rome veranderde in Italië - of anders gezegd: beschaving in chaos! Op school besteed je nog steeds ten minste enige tijd aan het onderwijzen van de kinderen over de oude culturen, maar over de mensen die deze culturen creëerden wordt niet één woord gesproken. Het lijkt niemand te verbazen dat het vermogen een staat organiseren kan zo volledig verdwijnen. De waarheid is dat de meeste van de mensen die zich vandaag voordoen als "Romeinen", heel weinig gemeen hebben met hun machtige voorgangers. Te veel van hun voorouders kwamen van ten zuiden van de Middellandse Zee!

Wanneer je vandaag over raciale biologie spreekt, krijg je al snel een heleboel taboes te verduren. Het bestuderen van raciale biologie is iets ondeugends geworden - dat wil zeggen, als het de menselijke rassen zijn die je wilt bestuderen - en zelfs van medici of zogenaamde antropologen kan worden verwacht dat ze veel weten over deze kwestie. Alleen al het willen vergaren van dergelijke kennis is schadelijk voor je carrière, dus waarom daar moeite voor doen? Zo wordt altijd volgehouden, met een minachtende grijns, dat er niet zoiets bestaat als een "puur" blank ras en dat "Arisch" een zuiver taalkundige term is enz., wat allemaal gezegd wordt om te bewijzen dat racistische wetenschap onzin is. Natuurlijk zijn deze argumenten niet allemaal verkeerd - maar de conclusie is dat wel! Het is waar dat er een mengsel is geweest van de verschillende Europese rassen, maar dit was een mengeling van nauw verwante rassen binnenin dezelfde hoofdras, het zogenaamde Blanke Ras, waar je heel goed naar kunt verwijzen als het Arische ras - zolang je definieert waar je het over hebt!

Verder is er absoluut geen basis om te beweren dat dit mengsel – dat in geen geval volledig gemengd is geweest – een absoluut voordeel was voor Europeanen! Waarschijnlijk was het tegenovergestelde het geval en er is absoluut geen goede reden om het proces van desintegratie voort te zetten door verdere rassenvermenging.

De onwetenden beweren ook dat rassenmenging noodzakelijk is om “inteelt” te voorkomen. Dit argument is natuurlijk niet-biologische onzin. Inteelt verwijst alleen naar het fokken tussen nauw verwante individuen, die noodzakelijkerwijs op elkaar lijken in biologisch opzicht. Door inteelt hebben we een opeenstapeling van de verschillende genetische factoren – zowel goed als slecht. Als zowel vader als moeder de dezelfde genen hebben, er is een grote kans – of risico – dat deze genen zich in de nakomelingen zullen opstapelen, en omdat we praktisch allemaal ongelukkige genen dragen, is het uiteraard wenselijk dat deze niet worden geaccumuleerd. Het is hier onbelangrijk dat er ook een accumulatie zal zijn van positieve genen: een hoger risico om erfelijke ziekten te ontwikkelen kan niet worden goedge maakt door andere positieve eigenschappen. Inteelt echter is alleen een gevaar bij zeer kleine populaties, bijvoorbeeld op een heel klein eiland of in zogenaamde “koninklijke” of “adellijke” families. In een populatie met miljoenen individuen komt inteelt gewoon niet voor onder normale omstandigheden.

In alle gevallen is het toevoegen van raciaal vreemde genetische elementen geen goede manier om inteelt te vermijden. Het leidt alleen maar tot disharmonische individuen, omdat de ouders erg verschillend zijn. Hierop zouden de onwetenden bezwaar maken dat je erg goede

resultaten lijkt te behalen in de dierenwereld, en ook met planten, wanneer je verschillende rassen kruist. Dit is natuurlijk waar, maar hier hebben we het over sterk gecontroleerde kruisingen waarbij de wetenschappers vooraf hebben bepaald welke specifieke kwaliteiten ze willen kweken. Dus selecteer je de ouders met dat doel in de geest door de individuen te nemen die het beste van de kwaliteiten dragen die je wilt kruisen. Wanneer je de nakomelingen hebt, kies je opnieuw de individuen waarin je de meeste kwaliteiten vindt die je wenselijk vindt. Ze worden gebruikt voor verdere veredeling. De rest wordt eenvoudigweg afgeslacht als zijnde onvermijdelijke verspilling. Een voortdurend fokprogramma met deze dieren zou de tegenovergestelde resultaten geven als die welke gewenst zijn. In geen geval wordt vrijuit fokken toegestaan. Als het per ongeluk gebeurt, bijvoorbeeld met honden – dan moet je het nageslacht vernietigen!

Hoe gevaarlijk kruisen kan zijn, wordt geïllustreerd door de zogenaamde “killer bees”. Ze zijn het kunstmatige product van een poging om een robuust ras met een hoge opbrengstcapaciteit te creëren. Het resultaat was agressieve zwermen bijen die bloemen helemaal niet kunnen bestuiven. Per ongeluk zijn een aantal hiervan ontsnapt uit een laboratorium en vandaag ze vormen een serieuze bedreiging in heel Latijns-Amerika en de zuidelijke delen van de VS, deels omdat ze zeer gevaarlijk zijn voor zowel dieren als mensen, ze doden alles wat beweegt, maar ook omdat ze gewone bijen vervangen en dat de planten dus niet bestoven worden. Dit is een goed voorbeeld van waartoe rassenmenging kan leiden als de noodzakelijke controle mislukt – en stel je dan voor dat de verspreidende rassenmenging van menselijke rassen helemaal geen enkele

controle kent!

Er is waarschijnlijk niemand die pleit voor dezelfde procedures voor het kruisen van mensenrassen als die je hebt voor dieren – afgezien van het feit dat we hier te maken hebben met veel gecompliceerder factoren dan met dieren het geval is. Het zijn niet zulke gemakkelijk definieerbare zaken als gestalte, kwaliteit van vlees, of melkproducerende capaciteit die bepalen of mensen kunnen omgaan met de eisen van de samenleving, maar factoren zoals karakter, intelligentie, creativiteit en innerlijke harmonie – allemaal kwaliteiten waarvan bekend is dat ze te lijden hebben onder rassenmenging. In dit verband is het ook de moeite waard om op te merken dat de mensen die de voorkeur geven aan ongeremde rassenmenging ons niet vertellen met welke wenselijke kwaliteiten de vreemde raciale elementen het blanke ras mogelijk kunnen verrijken!

In alle gevallen kunnen de huidige tendensen van desintegratie op alle gebieden van de samenleving niet anders dan mensen zich onveilig en ongelukkig laten voelen. Alleen in een echte, harmonieuze gemeenschap bestaande uit mensen met dezelfde culturele, historische en biologische achtergrond, en met dezelfde spirituele aspiraties voor de toekomst kan het individu de gemoedsrust en de innerlijke veiligheid krijgen die hij nodig heeft. Alleen hier kan de mens het gevoel hebben dat hij een natuurlijk onderdeel is van een groter geheel, van iets dat sterker is dan het individu zelf en dat zal blijven bestaan wanneer het individu er niet meer is. Net zoals het heeft bestaan voordat het individu werd geboren. Alleen in zo'n gemeenschap van lotsbestemming vindt de mens het eeuwige leven dat hij altijd heeft gezocht. In onze kinderen

en in ons volk zullen we voor eeuwig leven, maar dat is de enige manier waarop we deel hebben aan de eeuwigheid. Zonder dat hadden we net zo goed nooit geleefd!

Als, aan de andere kant, de mens zijn identiteit en zijn doel moet zoeken in het leven buiten de nationale gemeenschap, dan heeft deze gemeenschap zijn betekenis verloren en zal onvermijdelijk ten val komen als een huwelijk waarin de partners niets anders delen dan hun adres.

Dit is een fundamenteel nationalistisch gezichtspunt.

Maar loyaliteit binnen een groep moet wederkerig zijn. Het is niet alleen de burger die loyaal moet zijn aan de samenleving – het is ook de samenleving die loyaal moet zijn aan de burger. Loyaliteit veronderstelt dus gewone sociale omstandigheden en een economisch systeem waar niemand wordt uitgebuit en waar iedereen alles doet wat hij kan voor het algemeen welzijn en het handhaven van de orde die de gemeenschappelijke waarden bewaakt, het leven en geluk van zijn burgers garandeert, en elk individu zijn deel geeft van het eeuwige leven van het volk.

Dit is een fundamenteel socialistisch gezichtspunt.

Nationalisme zonder socialisme is absurd – en omgekeerd: socialisme zonder een duidelijk gedefinieerde gemeenschap heeft geen betekenis.

Tegenwoordig wordt vaak beweerd dat de nationaalsocialistische houding tot oorlog leidt en probeert andere landen te onderdrukken. Dit is absoluut onzin. Het tegenovergestelde is waar. Respect voor de culturele en

biologische identiteit van andere volkeren is alleen mogelijk als je het bestaan en de wenselijkheid van raciale en culturele verschillen erkent – en je kunt de identiteit van andere mensen nauwelijks respecteren als je je eigen identiteit niet op prijs stelt! Als je het bestaan van raciale verschillen ontkent, ligt het voor de hand dat je constant zal proberen andere mensen op te leggen wat je zelf het beste vindt – zonder enig respect voor hun eigen speciale karakter.

Dit desastreuze idee, dat gedeeld wordt door het christendom en het marxisme, dat er maar één beschaving is die geschikt is voor alle mensen, ongeacht ras, is de basis voor zowel de Europese koloniale rijken van de vorige eeuw en hedendaagse pogingen om de kale materialistische levensstijl van de moderne geïndustrialiseerde wereld op te leggen wereld aan naïeve derdewereldlanden, die alleen glinsterend goud zien, maar zich geen voorstelling kunnen maken van de kosten. Dit zal hun ondergang zijn, net zoals het de onze is! De consumentenmaatschappij ziet alleen maar markten en consumenten – en hier is uniformiteit het trefwoord. Een uniform clientèle stelt geen speciale eisen, en dit maakt productie eenvoudiger en goedkoper, wat een grotere verkoop en een hogere winst betekent. Nationale eigenaardigheden en verschillende culturele patronen zijn hier hinderlijk en daarom wordt er tegen gevochten. Voor de multinationale industrieën en ketens zijn alle mensen gelijk – als ze maar gewoon kunnen consumeren. Ze hebben absoluut geen respect voor menselijke waarden. Ze verpletteren deze.

Voor het nationaalsocialisme zijn verschillen onderdeel van de natuurlijke orde en we willen deze orde behouden, met al zijn verschillen tussen rassen, mensen en individuen. We

willen absoluut niet dat een negerstam onze religie beoefent, ons voedsel eet, of onze wetten hanteert. We willen dat andere mensen hun eigen weg naar de toekomst vinden. Natuurlijk zouden we graag met hen samenwerken als dat voor beide partijen voordelig is, maar we zullen hen niet storen. Als ze hun weg niet kunnen vinden, is het hun probleem – niet het onze. We zoeken geen conflict met iemand – we willen gewoon in vrede worden gelaten. We zijn echter geen pacifisten. We weten dat af en toe elk volk moet vechten om te overleven als een natie. Als dat niet gebeurt, zal het volk vergaan en we kunnen niet gewoon achterover leunen en ons eigen volk laten vernietigen. Als ons bestaan wordt bedreigd, moeten we onszelf verdedigen en we weten dat alleen een nieuwe nationaalsocialistische wereldorde van onafhankelijke naties met wederzijds respect voor elkaar een blijvende zekerheid kan bieden voor vrede en de wereld kan behoeden voor een nucleaire ramp.

Als de wereld het nationaalsocialisme niet als enige hoop op een toekomst aanvaardt, zal de mens worden vernietigd. Dit zal een logisch gevolg zijn van zijn voortdurende schendingen van de wetten van de natuur. Het zal echter niet het einde van het universum zijn. Vanuit de ruimte gezien zijn de planeet Aarde en de menselijke wezens erop totaal overbodige delen van een enorm machinepark. Als we verdwijnen, zullen de verschillende beschavingen van de laatste 10.000 jaar slechts een verwaarloosbare episode zijn in de oneindige en tijdloze ruimte – een experiment dat verkeerd afliep. Zelfs na een totale nucleaire oorlog zal er op aarde waarschijnlijk nog steeds biologisch leven zijn, en dan zal de ontwikkeling naar steeds hogere soorten opnieuw beginnen. Zelfs als de aarde volledig vernietigd zou zijn in zo'n oorlog of om een andere reden – dat is het meer

dan waarschijnlijk dat er ergens op een andere planeet leven is in een ver zonnestelsel ergens in de ruimte, misschien wel een biljoen lichtjaren ver weg. Wat er ook gebeurt, de natuur zal altijd bestaan – ook zonder mensen. Zelfs zonder leven zal er nog steeds een natuurlijke orde in het universum bestaan. Dit universum accepteert geen speciale wetten voor de mens, en als hij dat niet beseft, zal hij zijn komende vernietiging verdiend hebben en niets zal dat kunnen veranderen.

We denken echter dat het zonde zou zijn om dat te laten gebeuren. Dat is waarom wij proberen mensen op dit late uur te laten luisteren naar de rede. Wij hebben geen moment om te verliezen. Zou je ons willen vergezellen? Niet omwille van ons – maar omwille van je kinderen.

Dit is geen kwestie van politiek. Het is ons eigen bestaan dat op het spel staat. Kun je het je veroorloven om meer van je tijd te verspillen?